

РЕШЕНИЕ

№ 2477

гр. София, 16.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Д, в закрито заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Здравка Иванова

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Теодора Иванова

като разгледа докладваното от Теодора Иванова Въззивно гражданско дело № 20221100507831 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 437, ал. 1, вр. чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Образувано е по жалба на „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД, чрез адв. С. С., длъжник по изпълнителното дело № 20228600400507 на ЧСИ В.М., против разпореждане изх. № 47664/29.06.2022 г. на ЧСИ В. М., постановено по посоченото изпълнително дело, с което е оставено без уважение подаденото от дружеството възражение вх. № 30536/28.06.2022 г., за намаляване, на основание чл. 78, ал. 5 ГПК, поради прекомерност, на разносните за адвокатското възнаграждение на вискателя О.Е.Ю. до сумата 200 лв., съобразно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и за намаляване размера на начислената пропорционална такса по т. 26 от Тарифата за таксите и разносните към ЗЧСИ, чрез изключване на платеното от вискателя адвокатско възнаграждение от базата, въз основа на която пропорционалната такса се изчислява. Твърди се, че адвокатското възнаграждение е прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на делото, положените усилия на довереника и извършените от последния действия в изпълнителното производство. Излага се, че материалният интерес, върху който се изчислява пропорционалната такса по т. 26 от тарифата, е само присъденото вземане по изпълнителния лист и е незаконосъобразно включването на адвокатско възнаграждение в събраната сума. Претендират се направени по настоящото дело разноски.

Вискателят О.Е.Ю., на когото препис от жалбата е връчен чрез пълномощника му адв. П. К., не е подал писмено възражение по чл. 436, ал. 3 ГПК.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител излага становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че съгласно чл. 2, ал. 3 от посочената наредба, адвокатското възнаграждение е авансово платимо при сключване на договора за правна помощ, преди да се знае как ще се развие изпълнителното производство, какви действия ще се наложи да бъдат предприети от адвоката и какъв ще е обемът на нужната защита и съдействие от страна на процесуалния представител. Излага, че в конкретния случай критерият сложност на делото е отчетен от ЧСИ при изчисляване на разноските, че приемането на разноските за адвокатско възнаграждение е по молба на вискателя по делото, че същите представляват действително направени разноски по изпълнението и че на основание чл. 79, ал. 1 ГПК следва да са за сметка на длъжника. Посочва, че разноските за адвокатско възнаграждение не представляват авансови такси и няма правно основание същите да не бъдат включени при изчисляването на пропорционалната такса по чл. 26 ТТРЗЧСИ. Не намирало опора в закона становището, според което материалният интерес, върху който се изчислява пропорционалната такса, е само присъденото вземане по изпълнителния лист.

Софийският градски съд, като обсъди доводите на страните и прецени данните по делото, прие следното от фактическа страна:

Изпълнителното производство е образувано по молба на О.Е.Ю., чрез адв. П. К., на основание представен изпълнителен лист от 06.06.2022 г., издаден по в.т.д. 54/2022 г. на АС – Велико Търново, в полза на молителя, срещу „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД, за заплащане на сумата 28000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 30.12.2019 г. до окончателно ѝ изплащане, и за сумата 2971,96 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 30.12.2019 г. до окончателно ѝ изплащане, всички вреди претърпени в резултат от ПТП, настъпило на 06.12.2019 г.

Към молбата за образуване на изпълнителното производство са приложени пълномощно и договор за правна помощ и съдействие с посочено договорено и платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1250 лв. с ДДС.

Други, извършени от пълномощника на вискателя О.Ю., адв. П. К., действия в изпълнителното производство се изразяват в подаване на искане вх. № 30167/27.06.2022 г. по описа на ЧСИ В. М. за налагане на заповед за спиране на банковите сметки на длъжника в „Общинска банка“ АД, „ТБ Инвестбанк“ АД и „Юробанк България“ АД до размера на задължението. Със заповедни съобщения изх. № № 47658, 47659, 47660 от дата 29.06.2022 г. на ЧСИ В. М. са наложени заповеди на горепосочените сметки, открити на името на длъжника.

На 20.06.2022 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение с изх. № 44222/15.06.2022 г. В поканата е посочено, че задължението по изпълнителния лист възлиза на 30971,96 лв. главница и 7725,78 лв. лихви към 15.06.2022 г., а пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ е определена на 3140,23 лв. с ДДС. Същите суми са посочени и в сметка за размера на дълга изх. № 44221/15.06.2022 г. на ЧСИ В. М. (л. 8 от изпълнителното дело). В сметка за размера на дълга изх. № 47656/29.06.2022 г. на ЧСИ В. М. (л. 17 от

изпълнителното дело) е посочено, че задължението по изпълнителния лист възлиза на 30971,96 лв. главница и 7846,23 лв. лихви към 29.06.2022 г., а пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ е изчислен на 3148,91 лв. с ДДС.

По делото не се спори, че при изчисляване на дължимата пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ е включен и размерът на адвокатското възнаграждение (1250 лв.) Това е видно и от мотивите на ЧСИ В. М., както и от извършените от състава на съда изчисления на таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ и съпоставяне на резултатите с посочените от съдебния изпълнител стойности.

На 28.06.2021 г. длъжникът е депозирал възражение за прекомерност на приетото за събиране адвокатско възнаграждение, с искане същото да бъде намалено на 200 лв. за образуване на изпълнителното дело на основание чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направено е и искане за коригиране на размера на начислената по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ пропорционална такса, чрез изключване на платеното от вискателя адвокатско възнаграждение от базата, въз основа на която пропорционалната такса се изчислява.

С разпореждане изх. № 47664/29.06.2022 г. съдебният изпълнител е оставил без уважение възражението на длъжника за намаляване на адвокатското възнаграждение и преизчисляване на таксите по т. 26 от ТТРЗЧСИ.

В срока за доброволно изпълнение е направено доброволно плащане от длъжника на сумите, посочени в поканата. В констативен протокол изх. № 50286/06.07.2022 г., фактура № 76242/06.07.2022 г. и сметка № 79903/06.07.2022 г. таксата по чл. 26 ТТРЗЧСИ е определена в размер на 2616,92 лв. без ДДС, съответно 3140, 30 лв. с ДДС – при определянето ѝ е включено и адвокатското възнаграждение.

Със съобщения изх. № № 50791, 50792, 50793 от дата 08.07.2022 г. на ЧСИ В. М. наложените запори са били вдигнати.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител (чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК), поради което се явява процесуално допустима.

Жалбата е неоснователна в частта ѝ срещу разпореждането, с което не се уважава възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК. Съображенията за това са следните:

Отговорността на длъжника за разноските по изпълнението е уредена в чл. 79 ГПК, а в разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК е уредена възможността при прекомерност на заплатеното от страната възнаграждение за адвокат да се присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер по чл. 36 от Закона за адвокатурата. И двете разпоредби се намират в Част I „Общи правила“ на ГПК и са приложими както за исковия процес във всичките му етапи, така и за изпълнителното

производство.

Съгласно разясненията, дадени в т. 6 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, при възражение на длъжника или на някой от присъединените кредитори за прекомерност на разноски за възнаграждение на един адвокат, следва да се признава тази част, която съответства на действителната фактическа и правна сложност на изпълнителното дело с оглед различната роля на адвоката при възлагането на изпълнението на държавен съдебен изпълнител, който няма право да определя изпълнителния способ, и ролята на адвоката при възлагането на изпълнението на частен съдебен изпълнител, комуто може да е възложено да определя изпълнителния способ. Съгласно т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, при преценка основателността на възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът следва да съобрази фактическата и правна сложност на спора и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права на страната.

В разглеждания случай искането за образуване на процесното изпълнително дело и искането за налагане на заповед на банковите сметки на длъжника са били направени от вискателя чрез надлежно упълномощен адвокат, срещу уговорено и заплатено възнаграждение в размер на 1250 лв. с ДДС. Изпълнението е образувано от вискателя за събиране на вземания по изпълнителния лист в общ размер на 30971,96 лв. – главници, ведно със законните лихви върху тях от 30.12.2019 г. до окончателното им изплащане. Съобразно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на възнаграждението за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а съгласно чл. 10, т. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от наредбата, минималното възнаграждение за процесуално представителството, защита и съдействие по изпълнителното дело възлиза на 1014,71 лв. с ДДС. Следователно, минималният размер на адвокатското възнаграждение по процесното изпълнителното дело е в общ размер на 1214,71 лв. или с 35,29 лв. по-малко от платеното такова. При тези данни и преценявайки фактическата и правна сложност на изпълнителното дело и извършените от адвоката-упълномощник на вискателя действия, настоящият състав намира, че уговореното и платено адвокатско възнаграждение от 1250 лв. с ДДС не е прекомерно по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК.

Жалбата, в частта ѝ срещу разпореждането, с което в пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ е включено и адвокатското възнаграждение, платено от вискателя, е основателна по следните съображения:

Според чл. 78 ЗЧСИ, такси по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни и други действия, като техният размер и вид са определени в Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ. За събирането на таксите по изпълнението частният съдебен изпълнител следва да изготви сметка, която се връчва на задълженото лице и в която се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материалният интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане (чл. 79 ЗЧСИ).

Обикновените такси по изпълнението се събират само за действия, изрично посочени в тарифата (чл. 82 ЗЧСИ), а пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес (чл. 83 ЗЧСИ).

Според разпоредбата на т. 26 ТТРЗЧСИ пропорционалната такса се събира върху събраната сума. Настоящият състав споделя становището, че под „парично вземане“ по смисъла на посочената норма се разбира само вземането, което е предмет на изпълнителния лист, а не и таксите и разноските по самото изпълнително дело. Върху последните такса по т. 26 ТТРЗЧСИ не се дължи. Това следва от забележките към т. 26 ТТРЗЧСИ и по-специално – забележка т. 4, съгласно която в размера на паричното вземане не се включват авансовите такси. Авансовите такси, платими от вискателя, и направените от него разноски за адвокат имат един и същ характер – представляват разноски за изпълнителното производство, които той прави в рамките на изпълнителното дело и които съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК са за сметка на длъжника. И макар да се събират от съдебния изпълнител в рамките на изпълнителното производство, те не се включват в „паричното вземане“, съобразно което се изчислява таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ. В този смисъл са решение № 263 от 12.08.2021 г. по в. гр. д. № 7103/2021 г. на СГС, решение № 1190 от 25.05.2022 г. по в. гр. д. № 3658/2022 г. на СГС, решение № 1139 от 17.05.2022 г. по в. гр. д. № 1659/2022 г. на СГС и др.

В случая пропорционалната такса по т. 26, б. „г“ ТТРЗЧСИ, определена на база материален интерес от 30971,96 лв. (върху събраните главници и лихви по ИЛ), възлиза на 3063,86 лв. с ДДС към датата на плащане (06.07.2022 г.), а съдебният изпълнител е определил същата в размер на 3140,30 лв. с ДДС, тоест със 76,44 лв. повече.

С оглед изложеното процесното разпореждане се явява незаконосъобразно в частта му, в която е отказано намаляване на възложената в тежест на длъжника такса по т. 26 от тарифата от сумата 3140,30 лв. с ДДС на сумата 3063,86 лв. с ДДС, тоест със 76,44 лв.

Разноски в настоящото производство не се присъждат. В производството относно дължимостта и размера на разноските не се допуска кумулиране на нови задължения за разноски, поради което разпоредбата на чл. 81 ГПК не намира приложение. В този смисъл е и практиката на ВКС - определение № 114 от 20.05.2016 г. по ч. гр. д. № 1847/2016 г., ВКС, II г. о., определение № 52 от 19.03.2019 г. по ч. гр. д. № 740/2019 г., ВКС, I г. о., определение № 489/17.10.2017 г. по ч. гр. д. № 3926/29017 г. на IV г. о. на ВКС, определение № 933 от 17.09.2018 г. по ч. гр. д. № 2845/2018 г. на IV г. о. на ВКС, и др.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на длъжника „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД в частта ѝ срещу разпореждане изх. № 47664/29.06.2022 г. по изпълнително дело № 20228600400507 на ЧСИ В.М., с рег. № 860, с което е оставено без уважение искането по чл. 78, ал. 5 ГПК за

намаляване, поради прекомерност, на дължимите от дружеството на вискателя О.Е.Ю. разноски за адвокатско възнаграждение, от 1250 лв. на 200 лв.

ОТМЕНЯ, по жалбата на длъжника „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД, разпореждане изх. № 47664/29.06.2022 г. по изпълнително дело № 20228600400507 на ЧСИ В.М., с рег. № 860, **в частта**, с която е оставено без уважение искането на длъжника „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД за намаляване размера на определената от частния съдебен изпълнител пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, **ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

НАМАЛЯВА размера на определената по изпълнително дело № 20228600400507 на ЧСИ В.М., с рег. № 860, пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, дължима от длъжника „З.А.Д. ОЗК-З.“ АД, от сумата 3140,30 лв. с ДДС на сумата 3063,86 лв. с ДДС (със 76,44 лв.)

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____